

Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΣΤΗ ΣΟΒ. ΡΩΣΣΙΑ

Ολόκληρος ο πλάτος της σημερινής κοινωνίας παρουσιάζεται σαν μία τεραστία συσσώρευση πλούτου, τα οποία, τα οποία, οι μηχανές, τα εργαλεία της δουλειάς και όλα τα προϊόντα της παραγωγής πουλιούνται από χεριά σε χεριά που να φέρουν στον τελευταίο καταναλωτή. Είναι έμπορο-εμπορεύματα. Στους μεγάλους ναύαρχους και στους μικρούς τοις της παραγωγής ο καταλιστής αγοράζει απ' τους εργάτες την εργατική δύναμη, που κι αυτή πωλείται σε έμπορεύματα. Ο εργάτης, ο υπάλληλος, ο εργαζόμενος γενικά κερδίζουν το μεροκάματο τους, το μισθό τους, το κέρδος απ' τη δουλειά τους και μ' αυτό αγοράζουν έμπορεύματα — τα μέσα συντήρησής τους. Οι καταλιστές αγοράζουν ο ένας απ' τον άλλον και πωλούν ο ένας στον άλλον έμπορεύματα. Έτσι μέσα στα έμπορεύματα εκφράζονται οι παραγωγικές σχέσεις της αστικής κοινωνίας. Το έμπορεύμα είναι «το οικονομικό κέντρο» της καπιταλιστικής κοινωνίας, όπως λέει ο Μάρξ — Γι' αυτό ο'ί εργάσιμος την ρεζέρβη της καπιταλιστικής παραγωγής αναλώνεται το έμπορεύμα.

1. ΤΟ ΕΜΠΟΡΕΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ

Το έμπορεύμα είναι πράγμα ένα πράγμα του Ικανοποιεί μία οικονομική ανάγκη του ανθρώπου και δεύτερο είναι πράγμα που ανταλλάσσεται με άλλο πράγμα (Αέριν, Κάπν, Μάρξ).

2. ΑΞΙΑ ΧΡΗΣΗΣ.

Η ιδιότητα που έχει το έμπορεύμα να Ικανοποιεί τούτη ή εκείνη την ανάγκη του ανθρώπου ονομάζεται αξία χρήσης. Κάθε έμπορεύμα πρέπει να έχει αξία χρήσης. Χωρίς την ιδιότητα τούτη δεν μπορεί να είναι ένα πράγμα έμπορεύμα. Το ποσό είναι έμπορεύμα γιατί είναι αξία χρήσης. Ικανοποιεί την ανάγκη της τροφής. Το ρούχο είναι έμπορεύμα γιατί είναι αξία χρήσης. Ικανοποιεί την ανάγκη που έχει ο άνθρωπος να ντυνεται για να μη κρυώνει κλπ. Για να είναι ένα πράγμα αξία χρήσης είναι άδύνατον το είδος της ανάγκης που Ικανοποιεί (τροφική, νεύρωσις ή ανάγκη πολιτιστικής, πνευματική κλπ.).

Η αξία χρήσης Ικανοποιεί τις ανάγκες μιας άμεσης, αλλά μέσης συντήρησης (τροφική, κατοικία, κλπ.) ή έμμεσα σε μέσο παραγωγής (μηχανές, πούτες κλπ.).

Κάθε έμπορεύμα πρέπει να έχει αξία χρήσης, να έχει αξία χρήσης. Ο μισθός είναι αξία χρήσης με δεν είναι έμπορεύμα γιατί ούτε πουλιεται ούτε αγοράζεται. Το σπίτι που αγοράζει ο εργάτης για τις ανάγκες διατροφής δεν είναι έμπορεύμα αφού δεν το πουλάει ή δεν το κάνει ανταλλαγή. Η αξία χρήσης που έχει ένα αντικείμενο δίνει σ' αυτό την ιδιότητα του έμπορεύματος μονάχα όταν πωλείται για πώληση ή για ανταλλαγή.

3. ΑΝΤΑΛΛΑΧΤΙΚΗ ΑΞΙΑ.

Το ζήτημα είναι το γενικό ανταλλαχτικό μέσο. Όλα τα πράγματα δεν ανταλλάσσονται άμεσα το ένα με τ' άλλο. Η αγορά και η πώλησή τους γίνεται με ζήματα. Ας ληθούμε όμως τα ζήματα. Ας θυμηθούμε την άμεση ανταλλαγή στα χρόνια της σκλαβιάς τότε δηλ.

που δεν έληξε ζήτημα ή αυτό που έληξε δεν το είχαμε κινητή έμπορεύματα. Άκουσε — θυμηθούμε το ζήτημα που μεσολάβησε απ' την απλευθέρωση κι' άρα, τότε που άκουα δεν κυκλοφορούσε τίποτα το καινούριο χρησιμοποιήσιμα. Για κάθε έμπορεύμα γινόταν ανταλλαγή. Ο εργάτης έδινε σιτάρι κι' έπερνε κίμωλο, δέρματα. Ο τουρκάκης έδινε τα παπούτσια κι' έπερνε φασόλια, λάδι κλπ. Σε ορισμένες περιπτώσεις είχαμε για πώληση μια σταθερή αναλογία στην ανταλλαγή. Δίνουμε 2 άκνες, λάδι και πάρναμε από το ναυαγοσώτη 1 πήχη κίμωλο. Η ποσότητα της σχέσης που έδενε ένα έμπορεύμα όταν ανταλλάσσεται με άλλο άποτέλεσμα την ανταλλαχτική αξία του έμπορεύματος. Στο παράδειγμα μας μια άκνη λάδιου έχει ανταλλαχτική αξία μισή πήχη κίμωλο. Η μία πήχη κίμωλο έχει ανταλλαχτική αξία δύο άκνη λάδι.

Το λάδι όμως και το κίμωλο είναι διαφορετικές αξίες χρήσης, γιατί Ικανοποιούν διαφορετικές ανάγκες. Κι' όμως έφινε συγκρίσιμες δύο πράγματα διαφορετικά ενώ είναι γνωστό πως μόνο όμοια πράγματα συγκρίνονται. Βγάζουμε την ανταλλαχτική σχέση άνωθεν σε δύο πράγματα άνομοια. Τα έμπορεύματα που ανταλλάσσονται έχουν διαφορετική αξία χρήσης κι' όμως εξισώνονται το ένα με τ' άλλο. «Η καθημερινή πείρα μας δείχνει πως εκατομμύρια και διακεκομμένα τέτοια ανταλλάγες εξισώνονται τις κάθε λογής, τις πιο διαφορετικές αξίες χρήσης» Λένιν (Καθ' Μάρξ).

Από λοιπόν τα έμπορεύματα μέσα στην διαδικασία της παραγωγής εξισώνονται το ένα με τ' άλλο, πώς να περ πώς έχουν κάποια κοινή ιδιότητα ανεξάρτητη απ' την αξία χρήσης τους. Τι κοινό λοιπόν υπάρχει μέσα σ' όλα τα έμπορεύματα. Όλα τα έμπορεύματα είναι προϊόντα εργασίας. Η κοινή ιδιότητά τους λοιπόν είναι εργασία που έσοδεύτηκε. Μονάχα αυτή τα ένοχη, τα κάνει όμοια Ικανά να συγκρίνονται μεταξύ τους.

4. ΑΞΙΑ ΟΧΛΗ

Κάθε πράγμα έχει μία οικονομική αξία. Αν ποιος πώς η αξία αυτή είναι η τιμή που το αγοράζουμε, τότε θα πέσουμε στο πλάνο να δούμε την αξία με κάτι που δε ξέρουμε, αφού και το ζήτημα είναι πως θα δοίμε άγοραση, έμπορεύματα που η αξία του πρέπει να καθοριστεί.

Κάθε έμπορεύμα αντιπροσωπεύει και εκφράζει την ανθρώπινη δουλειά που εσοδεύτηκε για την παραγωγή του. Αξία λοιπόν του έμπορεύματος εσοδεύτηκε είναι η δουλειά που εσοδεύτηκε για την παραγωγή του.

Το έμπορεύμα έτσι έχει δύο ιδιότητες. Είναι και αξία χρήσης και αξία. Μία που η αξία του έμπορεύματος εξαρτάται απ' τη ποσότητα της δουλειάς που περιλαμβάνει σημαίνει πως όσο πιο δουλειά εσοδεύτηκε τόσο και πιο μεγάλη είναι η αξία που έχει το έμπορεύμα. Αν για να παραχθεί μία πήχη φασόλι χρειάστηκαν 2 ώρες δουλειά και ένα ζευγάρι κίμωλο χρειάστηκαν 20 ώρες δουλειά η αξία των κίμωλων είναι 10 φορές πιο μεγάλη απ' την αξία μιας πήχης φασόλιου. Γι' αυτό και η ανταλλαχτική αξία των προϊόντων δεύει εξαρτάται απ' την γ.

Πριν από λίγον καιρό μπήκε σ' εφαρμογή ένας καινούριος νόμος στη σοβιετική Ρωσία, που επιβάλλει σειρά μέτρων για την προστασία της Μητέρας και του Πατρίδι και που μπορεί πολύ σίγουρα να ονομαστεί ο γάργατος της Σοβιετικής Οικογένειας.

Άμεσος σκοπός του νόμου αυτού είναι η αύξηση της όλης βοήθειας που παρέχεται απ' το κράτος στις μέλλουσες μητέρες καθώς και σε κείνες που έχουν μεγάλη οικογένεια ή παιδιά που γεννήθηκαν εκτός γάμου, έτσι ώστε να μπορέσουν να υπερνικήσουν τις δυσκολίες που προκύπτουν απ' τον πόλεμο. Έρμεσος σκοπός του νόμου είναι να δοθεί πρόκληση στον έρμη τον γεννηφόρο, για να καλυφθούν γρήγορα τα κενά που σήφικε τούτος ο καταστροφικός πόλεμος με τις μυριάδες των θανάτων του.

Ο νόμος προβλέπει: α) Κάθε μητέρα έχει δύο παιδιά, θα πάρει για το τρίτο παιδί που θαποχτήσει ένα δωρο από 400 ρούβλια. Αν αποχτήσει τέταρτο, θα πάρει άλλο δωρο από 1300 ρούβλια. Έπειτα, το ίδιο δωρο για το πέμπτο, έκτο, έως το έκτο παιδί. Όταν περάσει τα δέκα παιδιά, θα πάρει έκτακτο δωρο από 5000 ρούβλια. Εκτός απ' αυτά τα δωρα, κάθε μητέρα που ή αποχτήσει περισσότερα από 4 παιδιά, θα πάρει μηνιαίο επίδομα από 80—300 ρούβλια, όσακι διατάξει άδεια άναπαυσης απ' τη

αξία χρήσης τους με απ' την αξία τους.

5. Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΔΙΑΡΑΓΗΤΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

Θα έλεγε κανείς πως όσο πιο τελεστής είναι ο παραγωγός, τόσο και πιο μεγάλη αξία θα δίνει από έμπορεύμα του. Αν λοιπόν δώση οι οριζτές θέλουν για να φέρουν μία φορητά 20 ώρες δουλειάς, έκείνος ο οριζτής που από άδελφότητα ή εντιμιότητα παύει την ίδια προστά βέβα σε 25 ώρες, φέρνει στην αγορά εύτερομια μεγαλύτερης αξίας.

Σε κάθε βαθμό ανάπτυξης της κοινωνίας έχουμε ανάλογη ανάπτυξη των συνθηκών της παραγωγής, της παραγωγικότητας, της δουλειάς που εργαζόμενοι έτσι που να είναι εξουσιωμένο. Πόση δουλειά χρειάζεται η παραγωγή κάθε έμπορεύματος απηρονα με τις κλασσικά κοινωνικές συνθήκες. Έτσι η αξία και η εμπορεύματα δεύει καθορίζεται απ' την δουλειά του αιδουάθε χωριστά το παραγωγού με απ' το χρόνο δουλειάς που να γίνεται μεσο όρο κοινωνικά αξιολογείται. Όσο άνοχη είναι η παραγωγικότητα της δουλειάς στη κοινωνία δηλ., όσο πιο πολλές μονάδες απ' το έμπορεύμα μπορούν να παραχθούν σε ορισμένο χρονικό διάστημα τόσο λιγότερη είναι η αξία που έμπορεύματος. Και αντίθετα, όσο χαμηλότερα βρίσκεται η παραγωγικότητα της δουλειάς— όσο περισσότερο κοινωνικά αναγκαίος χρόνος βουλεύεται απαιτείται τόσο πιο φηλά είναι η αξία του έμπορεύματος.

Το σόλδεμα που σήμερα για να παραχθεί μία άκνη χρειάζεται απ' ποιος 5 ώρες δουλειάς—κοινωνικά αναγκαίος χρόνος—άν με μία τεχνική τελειοποίηση μπορεί να παραχθεί με 2,5 ώρες δουλειάς—κοινωνικά αναγκαίος χρόνος— η αξία του πρέπει να μειωθεί στο μισό.

δουλειά και πολλά άλλα εδουρητιστά. Ο νόμος προβλέπει επίσης και την κατασκευή σπιτιών σύμφωνα με τις στεγαστικές ανάγκες των πολυτεκνων οικογενειών. Τα σπιτια αυτά θα διαδεθούν παιδικούς κήπους, γυμναστήρια, κολυμβητήρια κλπ.

Εκτός από τα μέτρα τούτα που όφορον την όλική ύποστηρίξη της μητέρας, ο νόμος προβλέπει και την ήσυχία της έξυψωση. Καθιρώνει μία σειρά από διακριτικά μετάρια, τα ακόλουθα: α) Το κρετάλλιο της μητρότητας σ' και β' τάξης που απονέμεται στις μητέρες που γεννήσαν κ' αναθερήσαν 5—6 παιδιά. β) Το κρετάλλιο της μητρικής δέξας: α' β' και γ' τάξης για κείνες που αναθερήσαν 7, 8 και 9 παιδιά. γ) Το κρετάλλιο της ήρωιδας—μητέρας για κείνες που θα φτάσουν τα 10 παιδιά. Το στερνό τούτο μετάρλιο απονέμεται μόλις το έκτο παιδί συμπληρώσει τον πρώτο του χρόνο.

Το ζήτημα της κατοχύρωσης της οικογένειας τράβηξε την προσοχή της σοβιετικής κυβέρνησης έδω και πολλά χρόνια και το κράτος κατέβαλε οσημητική προσπάθεια για να εξασφαλίσει στις μέλλουσες γενιές ένα καλύτερο ξεκίνημα για τη ζωή. Ο νόμος που αναθερήσαν που πάνω είναι μία νέα ένδοξη της φροντίδας του κράτους για τη μητέρα και το παιδί, φροντίδας σε κλίμακα τόσο μεγάλη που ξεπερνάει κάθε προηγούμενη προσπάθεια. Μπορεί να πει κανείς—ότι ολοκληρώνει την κοινωνική άσφαλεια στον τομέα της μητέρας και του παιδιού. Κι' άρκεθώς, επειδή η ελληνική μας τίτιος σοφάλας έχει ως συνήθεια την ελάττωση του ποσοτού άδελφησης του πληθους, η καλύτερη ώθηση για ν' ασηφεί το ποσοτού είναι η εξασφάλιση όραν καλής ζωής στη ύπτερα και στο παιδί.

Από οικονομική άποψη, η γρήγορη άδελφηση του πληθους δεν προκαλεί καμία άνησυχία στη Σοβιετική Ρωσία, που διαθέτει τεραστίους πλούτο παραγωγικούς πόρους. Γι' αυτό, η αξία της σοβιετικής προστατευτικής νομοθεσίας βρίσκεται, από παντός, στο ήθικο επίπεδο. Πρώτα—πρώτα και κυριώτατα, γιατί είναι—μια καινούρια βεβαίωση του απαριθμού της οικογένειας και της Ιερρότητας των οικογενειακών δεσμών, σαν βασικών δεσμών που κάνουν την πολιτισμένη κοινωνία να είναι άδιαίτητο σόνολο. Έπειτα, γιατί πέρνει φροντίδα για τις άπαιτητές μητέρες και τα νόθα παιδιά και χωρίς να σχορύνει τις άκάνονιτες συζυγικές σχέσεις, τους δίνει τα μέσα να γίνουν χρήμα μελη της κοινωνίας. Υγιής κοινωνία δε μπορεί να νοηθεί χωρίς μία άπλόυτα εξασφαλισμένη οικονομικά οικογένεια.

Ο ίδιος νόμος που αναθερήσαν που πάνω επιβάλλει ειδική φορολογία πάνω στους άνυπαντρες, τους άτεκνους και τους λιγυτέκνους. Αι άνυπαντρες πληρώνουν 6 ομο πάνω στο εισόδημά τους. Το ίδιο κ' οι άτεκνοι παντρεμένοι. Όσοι άποχτησαν ένα παιδί πληρώνουν 1 ομο κ' αίοτοι που έχουν δυο 12 ομο. Ο φόρος αυτός για πρώτη φορά επιβάλλεται στη Ρωσία.

Πυκνώστε τις τάξεις του Σοσιαλιστικού κόμματος.

Ο ΕΘΝΟΣ ΤΥΠΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η ΑΙΝΙΓΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Η εξέγερση που προκάλεσε στην παγκοσμια κοινή γνώμη, και ιδιαίτερα των Ηνωμένων Πολιτειών, η ελληνογαλλική σύγκρουση του Δεκέμβρου, πήρε τόσο ανησυχηστική έκταση, ώστε ν' αναγκάσει τον ύπαιθρο των Έξωτερικών της Αμερικής κ. Στετίνιους να κάνει τη δήλωση ότι η κυβέρνηση της Άγγλιας δε θα πάρει, ούτε συμβουλευτική τις άλλες αμερικανικές Δυνάμεις ως προς την πολιτική που έφρασε της Εθρόνης και ότι η αμερικανική κυβέρνηση δεν έπαιδικε μαζί αυτή την πολιτική. Έξ όφραμας αυτής της δήλωσης, ο γνωστός γάλλος δημοσιογράφος Ρετίνιακ, που άπ' τον καιρό της συνθηκολόγησης της Γαλλίας παρορούσε στην Άμερική, έγραψε το ακόλουθο διακριτικό άρθρο:—

Η ξαφνικά δήλωση, με την οποία ο άρρητογός των Έξωτερικών Στετίνιους έδειξε την πολιτική της Αμερικής απ' την πολιτική της Μεγάλης Βρετανίας, είναι που άποικιλύφτηκε, τις τελευταίες μέρες, στην Ελλάδα, την Ιταλία και το Βέλγιο, είναι μια παραχώρηση προς το δημόσιο αίσθημα. Είναι κάποιος μήνας, ή μάλλον χρόνια, που ο Τσώρτσιλ, διατάζοντας την άπέραντη δημοτικότητα πώς μεσα στη μάχη του λαού της Αμερικής, παρουσιάζεται σαν άποφασισμένος να κάνει μόνος του την άνασχηκότητα της Εθρόνης, σύμφωνα με τις αναχρονιστικές θεωρίες ενός Μέντενς.

Ο λόγος που έβγαλε, στις 25 του περασμένου Μην, ο Βρετανός Πρωθυπουργός, και ιδιαίτερα οι περικύβες που άφορούσαν τη Γαλλία και το Ισπανικό καθεστώς, δεν έδρασαν άδωκα, από τη ριπή κανονός.

Η. Σ. Ν. έπρος τη Γαλλία, ο Τσώρτσιλ αγνήθηκε να έδωσε αναγνωριστικό κύρος στην Προσφώνη κυβέρνησης του στρατηγού Ντερκό, που συνηθέρισκε με πλακίτες χρηματική παραγωγή του Έθνους «Απελευθερωτικού Μηνίου». Όσο για την Γαλλία, ο Τσώρτσιλ έδωσε «προση άμερτίο» στο φράσι με τους τα κωμικηκικά «Μεσα στο πρόγραμμα μας, για την άνοικοδόμηση του κόσμου, δεν υπάρχει πρόθεση ν' ασκήσουμε βία ενάντια σ' όποιονδήποτε κυβέρνηση που τ' άσπερική της ουστημασά δε συμμοβρίζονται με τις ιδέες μας. Όσοι παρατηρήσεις έχω κάνει σχετικά με τουτό το θέμα, οι πολλές περιστάσεις, δεν άφορουν παρά τις έχρηκες μόνο θανάσιμα και τους δαρσώφους τους. Σ' αυτός, μόνο, δεν θα έπιτρεφώμα να ένασφάλουν σ' πράξη τα δόγματα που χαρακτηρίζουν το φασισμό και το ναζισμό, που, άναμοσβήτητα, μας έφριξαν σέ τουτό τον τρομερό πόλεμο. Είναι εύκολο να ίδει κανείς τη διαφορά. Ο βουλήτης Σίνγκελ: — «Ποιά είναι αυτή η διαφορά; — Τοσώρτσιλ: — Είναι άκριβος η διαφορά που άπέρχει άνάμεσα στον άνθρωπο που σ' χτυπά και στον άνθρωπο που σ' άφνει ή σ' χυα.»

Οι μυδραλλοβολισμοί της

Κυριακής στην Άθήνα και τ' εβέτο που άντιάχτηκε σ' άδιορισμό του κόμητος Σφόρτα ως προθυπουργού η και άποικου του των Έξωτερικών της Ιταλίας, δημοσιογρασε μια άβιβρωτάτη εντύπωση, που άποτέλεσμα της ήταν να πάρει τη θέση που πήρε ο Στετίνιους. Αύτη ήταν και η πρώτη άξια προσοχής, πολιτική του ένεργεια, από τότε που έγινε ύπουργός.

Στην πραγματικότητα όμως, η κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών, αφού έδωσε μ' αυτοκρία διαβεβαίωση στο κοινό της πάνω στις άρχες που την κατεδύονουν, δεν πρόκειται να προβάλει κανένα πρόσκιωμα στην πολιτική της κυβέρνησης του Λονδίνου και θα έστακλονδύσει με νομικοφροσότητα της κρατά το ίσο, παντοφροστη περιοχή της Μεσογείου, όπου ή άνοικατη δύεύθυνση άνήκει στο βρετανικό άρρηγμα.

Τα κρία σημεία της άγγλικής πολιτικής που καταδικάζουντα άσσηρηά άπο την αμερικανική πλευρά, είναι τ' ακόλουθα:

Πρώτα-πρώτα το ζήτημα του βασιλιά της Ελλάδας Γεωργίου Β'. ποταίντα, έδω, πώς είναι χάρηνη, από πολλν καιρός, ύπόψση. Κρατεί ή γνώμη πώς οι άντιπρόσωποι της Μεγάλης Βρετανίας στην Ελλάδα θα ήταν πύτερο σ' καράσταση να συγκατήσουν τα άνησχηα στοιχεία, τους άνασχηκόμενους της άριστοτης παραίτησης, αν δεν άφρινασε να διαφρανετα καθαρά στις ένεργειές τους πώς ή σστηρία του βασιλιά και της

Ζητούμε να είναι πάντα έτοιμα να άποχρουν το ιδιωτικό συμφέροντα μισοστά στα συμφέροντα του κοινωνικού συνόλου. Ζητούμε, όδες οι πηγές του έθνικού πλούτου να μπουνε ύπό τον έλεγχο και την έμμετάληση του κοινωνικού συνόλου. Οι λόγοι ποίτες έμμετάλησονται σήμερα, δε παραχρησώμενη τη θέση τους στο αίσιονο. Ζητούμε, να πάνον να άσκουν έπιδωση πάνω στη διαγωγή των άτόμων και στην πολιτική του κέρτους τα συνασπισμένα συμφέροντα. Θά τ' άμνηδύνωμε, μα για πάντα, έσα, όποτε ο καθένας μας, με τάφρα του και τα κρητίμα του, να μωρτέ με ζήση, να δουλέψει και να άναφρχει τα παιδιά του, με άσφάλεια και ά-επιρραξία. Ραίτος ο πόλεμος, όπου θ' άνασχημα τον έχθο που γύρεψε να μας ύποδιδύσσει, θα συνεχιστεί και ύστερα μέσα στον άγώνα που θ' άνασχημα ένάντια σ' όλα τα στοιχεία που θ' άγινον μόκτιο στην κρηόδο του λαού μας.

Στασπηγός ΝΤΕ ΓΚΟΑ

δυναστείας παραμένει σαν ένα από τα κύρια κεφάλαια του προγράμματός του.

Όσο για τον κόμητα Σφόρτα, είναι πανθομολογούμενος πως έχει μεγάλες συμπάθειες μέσα στο αμερικανικό κοινό. Δεν είναι ως τόσο βέβαιος πως η κυβέρνηση συμμερίζεται σέ ίσο βαθμό με τον άνθρωπο του δρόμου αυτό το αίσθημα. Πάντως, είναι φανερό ότι έξ άφορμής των δεσμών, πώς ο Σφόρτα με τους Ιταλούς της πολιτικής της Νέας Υόρκης, ή άμμερικανική κυβέρνηση θα έπιθυμούσε να του γινότανε μια καλύτερη μεταχείριση.

Είνε επίσης φανερό, ότι το ζήτημα της πολιτικής που άκολούθησε ή Μεγ. Βρετανία στη Γιουγκοσλαβία έχει προκαλέσει έδω την πιο ζοφή κριτική. Το κία-κία της γραφής, όμως, ή κριτική αυτή δεν έχει πια παρά μόνο αναχρονιστικό ένδιαφέρον, γιατί ο στρατός της Γιουγκοσλαβίας, που έχουνη πια σήμερα, ξεφύγει ολότελα απ' την έπαιση του Λονδίνου.

Συμπερασματικά, δεν θα ήτανε σωστό να παραδεχτεί κανείς πώς είναι δυνατό να δρουν σέ σύγκρουση, στη Μεσόγειο ή στα Βαλκάνια, μια φιλελεύθερη ή άριστοφροσση πολιτική της Άμερικής με τη συνθηκική πολιτική της Μεγάλης Βρετανίας. Τα μέτρα, περισσότερο, που άποφασίζονται στο Λονδίνο ή στα Βρετανικά Έπιτελεία, παρά οι άρχες που κατευθύνουν την άγγλική πολιτική, δεν άρουν σ' τους Άμερικανούς κυβερνήτες.

ΡΕΤΙΝΙΑΚ

ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

ΠΑΡΙΣΙ.—Οι έφημερίδες «Παρισίω και «Ουμανιτέ» το Παρισίω δημοσίεψαν, κοινή δήλωση του Σοσιαλιστικού και του Κομμουνιστικού κόμματος της Γαλλίας, με την οποία οι δυο κόμματα κασιστούν φραστά, ότι άποφασίσαν να άνασχημασούν, στήνη για την πραγματιστική των πολιτικών και κοινωνικών όσσηδων που διακρίνουν το Σοσιαλιστικό Έθνικης αντίστασης της Γαλλίας με το ύψισμα της 14 Μαρτίου 1944.

- Α) Όσοι άνομοφίζονται: α) Δημόσια γνήσια κοινωνικής και οικονομικής δημοκρατίας με πλήρη άποικρηση από τη σημερινή κομμεταστική βάση της κοινωνίας. β) Έπιστροφή στο λαό του έπιγώμου και ύπόδωνη πλούτη της χώρας με την άπόσχηση του άπ' την έμμετάληση του μεγάλου βιομηχανικού, χρηματιστικού και άσφαλιστικού κεφαλαίου. γ) Άκόσχηση των περιουσιών των προδύτων του Έθνους και των έμμεταλλεύτων της δυοκταίας του λαού. Οι περιουσίες αυτές θα γίνον άνασφαίρετο κτήμα του έθνους.

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΘΑ ΦΤΑΞΟΥΜΕ ΣΤΟ ΤΕΡΜΑ

Πάνο δε τ' άσπρήεις, ως τώρα, τις έπιπές, του άκρίνου Γερμανίς: Πάνο στο γεγονός ότι οι άμερικανοί δεν έβρασαν την Εθρόνη; ότι οι Έγγλιχοί είναι κάποιες άνθημακίκοι; ότι οι Ρώσοι δεν είναι νηθικακοί; Ηστέφες με, οι άμερικανοί στην Εθρόνη μάθουν πολλά πράματα. Μαθουν στη Γαλλία τί πράμα είναι οι «Μπόρ» το διαδύον μετ' στα ματιά των Γάλλων πικιστών. Τ' άεροπλάνα και οι μπόμεις γάφρασαν άποτες σκατινές κ' τους Έγγλίχους από κείς είδος σκατινας προς το φασισμό. Όσο για μας, οι Γερμανοί δεν έβρασαν άκρια μέχρι που άδύρο έλλαξαν ο καθένας μετ' τα τελευταία του χρόνια. Να, λοιπόν, είναι όπ' τη στατιστική και την πολιτική, ύπαρξη και κία άλλο, ή συνέπηση του λαού!

Ο ύπολογος Χέρνο Σενκ, άνοικητής του δεύτερου άγώνου, που άάδω συντάξαστος περικόμ, γράφει στο έ-βουκρίκο σφημακίκοι της: «Κάριμε όλα τα χροιά ένα μέρος απ' τους κατοίκους τους πικρμα μαζί μας, άλλο μέρος τους ποτεφίσιμα άσπύσους που δεν μωρουνε να πηράσουν όπλα. Ζωα και τρώμα τα έξαφανίσαστε. Ο άγρος δε ύαίρε παρο μόνον άπέρηνη έρημο. Σήμερα, έχω τα γενέθλια μου. Μπαίνω στο είσιδικό μου χρονια, σαν ένας μεγάλος έμνησής. Τί εύκολο που ποπολιότητα να ροσώμα χροιά, και τ' όρατο το θέμα! Η ήρα μερικές άσπετίσεις ποτογοφασίς...»

Νά, γιατί χτυπά ο κίκικνος στρατός!

Ο καθένας απ' τους πολεμιστές μας έφρα, σήμερα, πως τραβ' για το Βερολίνο. Ο καθένας απ' αυτούς έχει ύπόφρα, κι ο ίσιος και ο ίσιος του. Δεν είναι οι συνθηκαστικοί ήχοι των πολεμιστών έμνησής, με τα δάκρυα των παιδιών που έβρανον το σπαστό μας προς τη άσση. Μάθωμα ν' άγαπώμε τον πόλεμο, γιατί άγαπώμε με πάθος την ειρήνη και πολεμώμε για αήτιν. Για να γυρίσουν στα σπία τους, στη Σβηρία, οι στακίτες μας, θα περουν άπ' το Βερολίνο. Βιαζόμαστε να φτάσουμε στη γερμανική πρωτεύουσα, σαν να μας μέλλεται να έβρωμε άσκι κ' να το άνοικιστό. Θα έβρωμε έβραμα, την κατάρση και τον σπαστό των άνθρώπων και των σπαστών. Μά, πραγματικά, θα έβρωμε και και το θάνατο: τη νίκη ή και θάνατο, αήτη που θα ένασφραξεν τον άνακτα στα σπία του, γονάει στη γη, και το, κοντά σ' ή, άκρια του, κοντά στο δέντρο του.

Δεν έβρω πώς θα έλασώμε ή γιγάντια έκπηση που άρχισε, με έβρω πώς θα έλασώμε. Μπαίνω στο έβρω που ένασφραξαστε τρία χρόνια, γερμανία άπρη, και ή φασισμός στο τέρμα!

ΗΛ. ΕΡΕΜΠΟΥΡΓΚ

Διαβάζετε προσεκτικά αυτή τη σελίδα και τη διπλανή της. Μην πετάτε τα φύλλα. Θα σ' άς χρεαοτούν.

Υπάρχον άνθρωποι που άκούουν μόνο με τ' αυτιά τους. Άλλοι που άκούουν μόνο με την κοιλία τους. Άλλοι που άκούουν μόνο με την τσέπη τους. Κι Άλλοι τέλος, που δεν άκούουν με κανένα τρόπο.

ZIMPRAN

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΕΙΝΕ αξιοδιόκοντοι άνθρωποι, αυτοί που διαβλέπουν μέσα στον εκδηλούμενο, πέρα δεικνύει τους τρόπους, θεομύηται το πόθο του ελληνικού λαού να εξασφαλίσει ένα μελλοντικό πολιτικό καθεστώς... βίαιες επιβολές της δικτατορίας του προλεταριάτου... Και προδίδουν διαστρωμάτωσαν μορφή έναν διαστρωμάτωσαν την ακαταμάχητη στρατιωτική δύναμη της σοβιετικής Ρωσίας μέσα στις εκθαμβωτικές αλληλεπλήγες νίκες του σοσιαλιστικού στρατού, εκδηλώνουν τον κάθε μέτρο επιανετόμενο βίαιατικό τρόπο τους...

ΕΝΑ ΠΡΑΜΑ που προοριζόταν κοινωνία πρέπει ριζικά από μεταρρυθμίσεις είναι ο τόπος. Αν είναι πρέπει να αρχιστούν την εξέλιξη τους οι λαοί. Ο σοσιαλισμός τόπος πρέπει να γίνει νέαν οργανωμένη ηγεσία και μέσο παρακλήσεως του λαού στο χέρι εξουσιοδοτημένη επιχειρηματίας. Ο τόπος δε μπορεί να γίνει καμία και φέρμα επιφορτισμένο. Πρέπει να βρεθείται σε τίμια χέρια και να ανατίθεται ο σκοπός και μέσο του. Το δημοσιογραφικό επαγγελματία είναι ίσως και στην αμερικανική κοινωνία πρέπει να εξαναγκαστεί στην ηρωική του. Η αμερικανική δημοκρατία πρέπει να διαφέρει τον άνθρωπο από τον κομμάτι συνειδητή του. Δεν να έρσει και δεν περσινόν στα έρσει και τα όσια για να πλουτιστεί...

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΑΜΕ, σε προηγούμενο φύλλο μας, οδολογία έρωτος της αγγλικής δημοκρατίας. Έκθεσις που βρίσκει ότι δεν υπάρχει τρόπος να ερμηνεύσει η Βουλγαρική αντανάστευση η Μεσογειακή Δημοκρατία έπισης άρθρο μιας άλλης αγγλικής δημοκρατίας, που Empire News, που παραχωρεί τα Δωδεκάνησα στην Τουρκία. Και τα δυο αυτά άρθρα τα καταπάνω οι απεργασιοκαδίστοι κληρονόμοι των έθνικών μας διακρίσεων...

ΤΡΙΑ από τα ματωρικά μας Δωδεκάνησα, που εγκαταλείφθηκαν από τους Γερμανούς, εγκαταλείφθηκαν στην τύχη τους με απόφαση ελληνική κυβέρνησης. Θα πάραξί βέλαια, χάρσιος σπουδαίος λόγος για να γίνει τον κομμάτι η κυβέρνηση της Αθήνας στις βαρυσταγές κρανές των ελληνών νησιωτών που γυροδόν διοίκηση, προούρηση, προστασία και μερίμα από την υπέρτατη Ελλάδα. Γι να υποδοθεί...

«ΑΠΟ τὸ τέλος τοῦ 1942, ὁ ΕΛΑΣ πολέμη τὸς κατακτητὲς Ἰταλοὺς, Γερμανοὺς καὶ Βουλγάρους. Πολέμησεν τὴ Μακεδονία, στὴν Ἡεσσία, στὴ Θεσσαλία, στὴ Στερεὰ Ἑλλάδα, στὴν Πελοπόννησο. Προέβησε σκληρὸς ἀποστάσις στὸς ὀχρούς. Κατέστρεψε καὶ ἀντινίστες τρωάνη, γιοφύρια, κτήνη, ὀρθήματα, ἀποκλήματα, γυμνάσια, πολιτικὸ δικαί. Μοναχὴ ἀπὸ τὸν Ἰούνιο 1943 ἔως τὸν Ἀπρίλιον 1944, οἱ Ἰταλοὶ, Γερμανοὶ καὶ Βουλγάρου εἶχαν, στὸν πόλεμό μας, πὸς ἀντίπαλους, 15 χιλιάδες νεκρούς καὶ πληθύνοντες. Συγκυνημένα: Ἰταλοὶ 3166, Γερμανοὶ 8929, Βουλγάρου 466.»

Αὐτὸ εἶνε ἓνα ἀπόστασις ἀπὸ τὴν ἔκθεσις που ἔκανε ὁ στρατηγὸς Σαρφής, ἀρχηγὸς τοῦ ΕΛΑΣ, στὴ διάσκεψιν τοῦ Λαβίου. Τὸ βέβαιον ὅτι οἱ τὸν κοσμοβλαχὸν συνταχόντες τῆς Δημοκρατίας, πὸς τὸν κομμάτι τοῦ ΕΛΑΣ, ἀπὸ πὰ στοιχειωμένα, βίαια τῆς Γκρούς καὶ τῆς Λιάκουρας, σκορποῦσε μάθρον δέλερο, στὰ μπροσθόμενα στήθη τοῦ κατακτητῆ, ἀπὸ τὸν κομμάτι γὰ μέτρο χροσίου τὸν φροκαλόπορο, γὰ τρωάνη φροκαλόπορο...

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ Ρωσία εἶπαι 500 χιλιάδες τόνους πρόματι στὴ Γουγκουλατία. Ἐταί μας εἶπαν τὸ πλεονεκτήμα. Στὴν Πολωνία, στὴν ἑρπειομένη Βαρσοβία, δὴ νόνηκα τρωάνη, ἔλλα καὶ ἔπιτα, ἔπιτο, πρὸς, ὀναρμολόγησε, κομμάτι, οἰ ρωσικὸν οἰ δροδρόμο. Κι αὐτὸ μὰς τὸ εἶπαν τὸ πλεονεκτήμα. Ὅσον ἀφορὰ τὴν Ἑλλάδα, τὸ πρῶτον ἀπείλει, βέλαια. Ἡ Ἑλλάδα δὲν εἶνε κράτος ἀντιεξουσία. Ἡ Ἑλλάδα, ὅπως εἶνε σήμερα, ἀνοητὴ ἀπὸ τὴ Σοβιετικὴ Ρωσία. Δὲν ὀπρχει, αὐτὴ κὰν ὀπρχει, οἰ στικὴ ὀπρχει, ἀνάμεση στῆς δύο χάρσις. Γιατί; Δὲν σὰς ἀντιεξουσία, καθάλου, αὐτὸ τὸ κριατὶ, καταργεσὶ...

ΠΡΕΠΕΙ γὰ παραδειχνοῦμε πὸς ὁ τόπος μὲ τὸν οἰσὸν ἡ νέα διοίκηση τοῦ τόπου καταπύσσει τὴ δύσπαι της ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή. Ἀναποδίδεται στὴν κοινὴ προσδοχία. Εἶδη, πραγματοποιηθῶν, γὰ καταβίλλεται μὲ καλὴ ὀπρχει τὸ προσάπειμα πὸς ἀποβίλει στὴν κλιπτικὴ θέσιμα τὸν Σητηματὸν τοῦ τόπου, τὸν σκετικὸν μὲ τῆς ἀμείσις καὶ ἀπώτερες οἰκονομικές ἀνάγκης του. Τὰ Σητηματὰ αὐτὰ πὸς ἐπὶ τὸς ἀντιεξουσιάζει, ἀποδοτικὰ καὶ καρποφόρα, οἰ ἀποδοτικὴ οἰκονομικὴ οἰκονομικὴ, πὸς ἀντιεξουσιάζει ἡ προούρηση τῆς λατινική τῶν, δὲν ἴταν οἰσὸν τὰ ἀπομείνῶν ἐξέλιξη. Γιατί αὐτὸ ὅχι ἐνάν ὀδονηρὸ ἀντιεξουσιάζει πᾶσι στὴν οἰκονομικὸν τοῦ τόπου.

Η ΒΕΛΙΚΗ κυβέρνησις, ἀντιεξουσιάζει πᾶσι τὰ οἰκονομικὰ πρῶταίμα τῶν λαῶν τῆς, ἔρωσιν, ὀπρχει, ὀπρχει, ὀπρχει, ὀπρχει. Ἐνα ἀπὸ τὰ πρῶτα μέτρα εἶνε καὶ ἡ ἐθνικοποίηση τῆς μεγάλης ἡλεκτρικῆς βιομηχανίας τῆς χώρας. Στὴν Ἑλλάδα, ἡ πλεονεκτήμα οἰκονομικὴ κυβέρνησις, πὸς ἀντιεξουσιάζει τὰ ὀπρχει, ἀπὸ τὴν ἄναποδ. Ἐντι γὰ καθυποτάξει τὴν ἡλεκτροβιομηχανία στὸν οἰσὸν τοῦ κομμάτι οἰκονομικὸν, καθυποτάσσεται τὸ λαὸν γὰ καταβίλει στὸς βιομηχανοὺς τὸν «διαργόντα» κατὰ τὸ δαστήμα τῆς οἰκονομίας γῆρας.

ΓΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ

Ὁ Στοιχάχος Τίτο, στὰν γὰ πρώτη φορὰ πᾶν ἐνάντις τοῦ χρόνου, ἀνακοίνωσε τὰ ἀγέδια του γὰ τὴν δημοσπονδιακὴ ὀργάνωσις τῆς μεταπολεμικῆς Νοτιοσλαβίας, ἔναντι λόγῳ γὰ αὐτὸν οἰομακερικὸν κτήμα τοῦ δημοσπονδιακοῦ αὐτοῦ κράτους καὶ πρόσθεσε:

«Μποροῦμε νὰ δεχτοῦμε καὶ τὴ Βουλγαρία στὴν δημοσπονδιακὴ μας ἔνωσις, ἐν τὸν εἶναι σφύρα μὲ τὴ βέλαια τοῦ βουλγαρικὸν λαοῦ. Στὴν περίπτωσι τούτῃ, οἰ μακεδονικές ἐπαρχίες τῆς Βουλγαρίας θὰ γίνον ἓνα μὲ τῆς ἀντιεξουσιάζει ἐπαρχίες τῆς Γιουγκοσλαβίας. Ὅσον ἀφορὰ τῆς μακεδονικές ἐπαρχίες που ἀνήκουνε στὴν Ἑλλάδα, γὰ αὐτὲς δὲν μπορεὶ νὰ γίνε λόγος. Σήμερα, οἰ ἐπαρχίες αὐτὲς κατοικοῦνται ἀπὸ ἀμύη ἑλληνικὸν πλῆθος.»

Ἐταί μὲλοσ, ὁ ἀσχηλὸς ἐνὸς φίλον καὶ συμμάχον Ἐθνος, ὁ τίμος καὶ γενναίος πολιτιστῆς, πὸς ἀπόστασις σπᾶνι πρὸς σπᾶνι, γὰ ἐξέλιξη τῆς πατρίδας του ἀπὸ τῆς Γερμανοβουλγαρικῆς ἐπιδρομῆς. Ὑπόδοξον, ὅς τὸσο, στὴν Ἑλλάδα πᾶσι δημοσιογραφοῦνται κηρύματα, μὲ ἠαλόδ κηροῦνται καὶ ψυχὴ ἐξέλιξη μέσα τους, πὸς βολιστὸν ἀπαράτητῃ γὰ τὴ μελλοντικὴν νοτιοσλαβικὴν συμπολιτεία, τὴν παραχώρησι τῆς Θεσσαλονίκης, γιατί... ἄχωρις αὐτὴν δὲν θὰ εἶνε πνεύμαον διὰ νὰ ἀναπνεύσει! Βέλαια, αὐτὰ γράφονται γὰ ἔσωτερικὴ μοναχία, κατανάλωσι. Γιατὸ ὅποτιθήμενον ὑπόλοιστὸ «προβατοειδοῦς» κομμάτι πὸς ἀπόμενε στὴν Ἑλλάδα, γὰ τῆς χροσῆς τὸν δυσπαρακλήσιμον παλιωκομμάτιον Λαζάρων.

Καὶ εἶνε εὐτύχημα πὸς δὲ μπορεὶ νὰ γίνε ἐξωστρική ἐκμετάλλωσι τῆς ἐξέλιξης αὐτῆς ἐθνικοποδοτικῆς σακλαμφοροχίας. Γιατί, χάρι στὴν ἐξολοθιστικὴ δραστηριότητα τοῦ βουλγαρικὸν «πατριωτικὸν μετώπον», ὀλα τὰ ἀρχοντοτάγματα τοῦ βουλγαρομακεδονικῆς κομμάτι καὶ οἰ προεσσοῦς—διεθνολογῆ τῆς προέλιξης «ἐξέδοδου εἰς τὸν Ἀγίον» κατοικοδοσοῦν, σήμερα, στὸν ἄλλο κόσμῳ.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

τὸν βλαχολεβίων νευροθμοκρατικὸν γομφίον, ἀνάλογῳ πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ζεστασιῆς τὸν, ἀεβία γὰ τὸν καθήγητῆ Ἑρῆλο, τὸ σοφὸ ἐπιτόχημα καὶ τὸ συγγράμα πνευροθμοκρατικὸν κηροῦς. Τὸν ἀγῶνα πὸς πέσασε τὰ χροσῆ τῆς φροστικῆς διαταποσῆς στὴν ἔξοσι, πὸς τὸν κηροῦνται οἱ Γερμανοὶ, ἠμεσῶν τὸν ἀπῶντομῆ τὸν καί τοῦ κηροῦ, ἔλιξον τὸ σπᾶνι. Ἄλλα μὲλοσ αὐτῆς δὲν ἴταν ὁ οἰσὸν πὸς συνεβίη τὸ νόμο γὰ τὴν κατῶσι τὸν περιοριστὸν τὸν προδοτὸν καὶ τὴν ἐπιεταλλετὸν τῆς διαργῆς τοῦ λαοῦ. Τὸσο πὸς οἰ μακαράδες ἔχον τὸν τρόπο νὰ μιλῶν, πὸς ἄλλοις ὀλεται νὰ μιλῶν γὰ αὐτὸν.

Ο ΕΑΜΙΚΟΣ

τύπος ἔργασιε στὰ φορὰ τὰ ἄλλα—ποῦ ἀποφῶρ! τὸ προεταμῆνον μὲς κρατικῆς ὑπὸσπαι, στὸν τόπο μὰς, καὶ ἡ τὸν κηροῦ ἄλλο νὰ γομφίον κηροῦς. Ἐν ἠνῆκα νὰ διοχτετῆ τὰ τὸ πὸς τὸν ὀπρχει, αὐτὸ προεταμῆνον, ἄλλα καὶ νὰ λογοδοτῆσι ἐπὸν ἀρεσῆν. Ἀπὸ ἴταν τὸ αὐτοῦ, τὸ λογιῶν, καὶ τὸ διατὸν ὀπρχει γὰνῶν, ἀνοητῆ τῆς νηροῦ καὶ συναισθηματῆ ἔθνον. Ἄλλ' ἔγινε κατὰ ἄλλο. Ἄντι τὸν ἀπὸλογο, διοχτετῆ δὴν κατῶσιον ὑπὸλοιστῆ, πὸς τὸν κηροῦνται ἀπὸ σπᾶνι. Τὸ ἄλλο προεταμῆνον δὴ κηροῦς καὶ αὐτὸ ἔνε ποδοοικονομικὸν κηροῦς, ὅσον αὐτὸ πὸς μὲ βέλαια τὰ κηροῦς τὸν ἀγῶνα τοῦ λαοῦ!

ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ

Ὁ Ζ. Α. ΧΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ὄρη ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ ἔρσει ὀπρχει γὰ κηροῦς καὶ ἄλλοις γὰ τὸν κηροῦ. Ἐγῶσιος τῆ δουλεία τοῦ ἀπῶντομῆ τοῦ γομφίου Ἀγίου Σοισῶν.

Σήμερα στὸν ΟΡΦΕΑ

Ποδὲ Γραβῶ — Μαρία Μεζῆ

ΣΕ ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΜΥΤΙΛΗΝΗ 1944

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΠΑΡΙΣΙ 18.— Τὰ σπᾶνι στὰ στρατιωτικά, ἀπὸς περᾶσις τοῦ Μοξέλια, κατέλιπον τὴν γερμανικὴν πόλιν Κόμπλεντις πᾶσι τὸν Ρῆνο.

ΠΑΡΙΣΙ 18.— Τηλεγομῶν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, οἰ ὀπρχει ὀπρχει Μὰς Μίλλαν, ἔργασιε ἔρωσιν γὰ τὴ Ρῶην. Ἡ ἀναχώρησι τοῦ ἀπομακρῶν, τὴν καθανότῃ ἀμείσις συγγῶσι τῆς διαργῆς καὶ ἔρωσῆς τοῦ ὀπρχει ἀναβίλει τὴν ἐξομύλιον τὸν διαργῆς πὸς προέλιξον ἐνάντις στὸ ΕΑΜ καὶ στὴν κυβέρνησι.

ΛΟΝΔΙΝΟ 18.— Οἱ γερμανικές ἀντιεξουσιάζει στὴν Οἰκονομικὴ πὸς κηροῦσαν 13 μέσοι, κατέλιπον δὲ πᾶσι 20 χιλ. ὀπρχει ἔχον, ἔχον 40 χιλ. ἄλλοις καὶ 600 τάνκ. Οἱ Ρῶσοι ἀνέβησαν ἐπίσει.

ΜΟΣΧΑ 18.— Ὁ στασιάζει Στάλιν ἀνῆγγελλε τὴν κατῶσιον τοῦ Κόμμεσοκ στὴ Βαλτικὴ. Τὸρα ὁ Ζῶνσοκ ἀπειλεῖ τὴν τέλετατὸν μεγάλην πολιτικὴν βάση τὴν Γερμανοῦν, στὴ Βαλτικὴ τὸ Σβίτς-Μούντε. Ὁ γερμανικὸς στόλος κατέριπεν στὴ Λανία.

ΛΟΝΔΙΝΟ 19.— Ἐρῶσιε στὸν Πειραιὸ ἡ πρώτη ἀπὸ σπᾶνι ἀπὸ 1500 ὀπρχει τοῦ ΕΑΜ; ἀπὸ τῆς 8000 πὸς ἔχον μεταρρῶσι στὴν Ἀρσῶν. Ἡ ἀπελευθέρωσι, τους θὰ γίνε σήμερα.

ΛΟΝΔΙΝΟ 19.— Ἡ Γερμανία κηροῦς στὰ ὀπρχει τὴν κηροῦ 1949.

ΛΟΝΔΙΝΟ 19.— Ὁ ἴταλὸς ἐστασιάζει Ρῶτα πὸς διαργῆ τῆς παραμονῆ τῆς διησις τοῦ ἔρσει μὲ ἀεροπλάνο στὴ Λισαβῶνα.